

Prima instanță: Judecătoria Sîngerei
Judecător: C. Cheptea
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți
Judecători: T. Duca, S. Procopciuc, E. Grumeza

Dosarul nr. 2ra-1389/16

DECIZIE

30 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Iulia Sîrcu
Tamara Chișca-Doneva, Maria Ghervas,
Mariana Pitic, Ion Druță

examinând recursul declarat de către Puchkin Igori,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Puchkin Igori
împotriva lui Borș Ion și Ceresău Vasile privind încasarea sumei,
împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 09 februarie 2016, prin care a fost
respins apelul declarat de Puchkin Igori și a fost menținută hotărârea Judecătoriei
Sîngerei din 02 martie 2015,

c o n s t a t ă

La 04 aprilie 2011, Puchkin Igori, reprezentat de Serghei Cozma a depus cerere
de chemare în judecată împotriva lui Borș Ion și Ceresău Vasile cu privire la
încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că în anul 2008, cu scopul de a intra în afacere
comună în Republica Moldova, a ajuns la o înțelegere cu pârâții să intre în calitate de
asociat al întreprinderii SC „B.G. Service” SRL.

Susține că, în perioada respectivă pârâții erau asociații ai acestei întreprinderi
având cote-părți a câte 50% fiecare. Fondul social a întreprinderii constituia la
moment 35 180 lei.

Menționează că, printr-o înțelegere comună, reieșind din faptul că pârâții nu
dispuneau de surse bănești, le-a oferit câte un împrumut în sume bănești cu condiția
restituirii.

Așa pârâtul Ceresău Vasile a primit de la el o sumă de 60 000 dolari USD cu
condiția restituirii până la 30 octombrie 2010, iar pârâtul Borș Ion - suma de 130 000
dolari USD, cu condiția restituirii a sumei de 65 000 de dolari USD până la 01
decembrie 2010 și restul sumei de 65 000 de dolari USD până la 01 decembrie 2011.

Concomitent, invocă că de comun acord cu pârâții au stabilit condiția că în caz
de nerestituirea sumelor respective în termen prevăzut, pârâții o să efectueze
vânzarea cotelor părți a asociaților, care le aparțin în ÎM „B.G. Service” SRL în
beneficiul său.

Faptul că dânsul a respectat partea sa a obligației se confirmă prin extrasul din Registrul de stat al persoanelor juridice nr. 06/2 din 13 ianuarie 2011, din care rezultă că la 24 martie 2008 a fost majorat capitalul social de la 35 180 lei până la 3 854 653 lei, iar la 21 mai 2008, au fost înregistrate modificări privind schimbarea componenței fondatorilor și redistribuirea cotelor de participare. În calitate de asociați au devenit Borș Ion cu cota de 34%, Ceresău Vasile - 33% și Puchkin Igori - 33%.

Totodată, indică că, pentru confirmarea faptei privind existența datoriilor, pârâții la data de 14 iunie 2010 i-au eliberat recipise respective de împrumut cu titlu gratuit.

Remarcă că, la 30 octombrie 2010, a expirat termenul de întoarcere a datoriei în suma de 60 000 USD de către Ceresău Vasile, iar la 01 decembrie 2010 a expirat termenul de întoarcere a datoriei în suma de 65 000 USD de către Borș Ion.

În acest sens la 10 ianuarie 2011, a expediat pârâților reclamații prin care le-a propus ca până la 10 februarie 2011 să execute obligațiile privind restituirea datoriilor, însă nu a primit nici un răspuns.

Reieșind din faptul că pârâții ingerează să iasă la discuții, nu propun care-va variante privind rezolvarea litigiului, este nevoit să înainteze prezenta cerere de chemare în judecată privind încasarea sumelor respective împrumutate pârâților.

Cu referire la prevederile art. 512 alin. (1), art. 572 alin.(2) și 867 Cod civil, afirmă că pârâții din momentul expirării termenilor de executare a obligației de a-i restitui datoria, se află în întârziere.

La fel, consideră că, este în drept să solicite restituirea de către Borș Ion și a doua parte a împrumutului în suma de 65 000 USD înainte de termen, conform prevederilor normelor invocate și reieșind din faptul că, prin neexecutarea de către ultimul a obligației privind restituirea a primei părți din suma datoriei, evidentă posibilitate a considera că Borș Ion este în situația de incapacitate de plată și totodată nu a putut să ofere care-va garanții privind întoarcerea datoriei.

Solicită încasarea de la Borș Ion în beneficiul său a sumei de 130 000 dolari USD și de la Ceresău Vasile în beneficiul său suma de 60 000 dolari USD, în valuta națională, conform cursului oficial a BNM la data executării, cât și cheltuielile de judecată suportate, care constituie sumele privind taxa de stat achitată și serviciile pentru asistența juridică.

În cadrul dezbaterilor judiciare, Puchkin Igori, reprezentat de avocatul Cozma Serghei, a depus cerere cu privire la majorarea cuantumului pretențiilor din acțiune, prin care, pe lângă cerințele din acțiunea inițială a solicitat încasarea de la Ceresău Vasile în beneficiul său suma dobânzii de întârziere în mărime de 25 361,10 USD, în valuta națională, conform cursului BNM la data executării și de la Borș Ion suma dobânzii de întârziere în mărime de 41 711,30 USD, în valuta națională, conform cursului BNM la data executării.

La 10 octombrie 2013, Borș Ion, Ceresău Vasile și Puchkin Igori reprezentat de avocatul Serghei Cozma, au înaintat instanței de judecată o tranzacție de împăcare, solicitând confirmarea acesteia și încetarea procedurii pe dosar.

Prin încheierea Judecătoriei Sîngerei din 10 octombrie 2013, a fost confirmată tranzacția de împăcare între Puchkin Igori, Ceresău Vasile și Borș Ion, aceasta fiind încheiată în conformitate cu art. 60 alin.(1), 97, 81 și 212 al CPC, în scopul de a

elimina, de comun acord, litigiul care a provocat depunerea cererii de chemare în judecată.

În conformitate cu această Tranzacție de împăcare, „Pârâții” solidar se angajează să plătească „Reclamantului” creanță în valoare de 600 000 (șase sute mii) dolari SUA.

Această sumă este stabilită reieșind din sumele datoriilor „Pârâților” față de „Reclamant” conform recipiselor din 14 iunie 2010, precum și luând în considerare dobânda de întârziere, în conformitate cu art. 617, 618, 619 alin. (2) Codul civil la data de 10 octombrie 2013.

Concomitent, în această sumă sunt incluse cheltuielile de judecată (suma taxei de stat achitată de „Reclamant”, costul asistenței juridice, în conformitate cu acordul privind prestarea serviciilor juridice Ne PIN-171210-01 din 17 decembrie 2010 și suma achitată pentru petrecerea expertizei financiar-contabile în cadrul procesului civil), precum și suma plătită de către „Reclamant” băncii BC „Victoriabank” privind cesionarea creanței a ÎM „BG Servicii” SRL, IDNO 1003602020873, conform contractului de cesiune din 01 martie 2013 și dobânda aferentă, și tot o dată, dividendele ne ridicate din anul 2008 de la ÎM „BG Servicii” SRL în rezultatul activității de antreprenariat. În afară de cele indicate în suma respectivă se include și dobânda aferentă privind creditul luat de „Reclamant” în BC „Dvijenie” FR, or. Moscova;

Suma indicată în p. 2 al prezentei Tranzacții de împăcare urmează să fie achitată după cum urmează:

„Reclamantul” și „Pârâții”, fiind co-fondatorii ÎM „BG Servicii” SRL, IDNO 1003602020873, sunt de acord că întreprinderea, din data intrării în vigoare încheierii instanței de judecată privind aprobarea Tranzacției de împăcare, începe imediat, cu periodicitate lunară, să achite tot profitul net în contul „Reclamantului”, până la achitarea integrală a sumei datoriei prevăzute în p. 2 al prezentei Tranzacții de împăcare;

În cazul, dacă în perioada achitării datoriei, „Reclamantul” va găsi posibilitatea să înstrăineze ÎM „BG Servicii” SRL, IDNO 1003602020873 ca un complex de proprietate sau activele întreprinderii aparte, „Reclamantul” are dreptul să petreacă înstrăinarea, fără acordul prealabil al „Pârâților”. În cazul dat, dacă suma tranzacției de înstrăinare, v-a depăși valoarea menționată în p. 2 prezentei tranzacții, diferența v-a reveni „Pârâților”;

În executarea condițiilor și garantarea plăților din activitatea ÎM „BG Servicii” SRL, IDNO 1003602020873, „Pârâții” dau acordul pentru instituirea administrării fiduciare de către „Reclamant” (persoană fizică sau juridică), totodată și numirea unui contabil al întreprinderii. „Reclamantul” este în drept să realizeze dreptul stipulat în punctul respectiv, din momentul aprobării de către instanța de judecată a acestei Tranzacții de împăcare.

Reclamantul, după primirea în administrare al întreprinderii „BG Servicii” SRL, IDNO 1003602020873, efectuează un audit or o revizie contabilă al companiei și în cazul descoperirii pierderilor, creanțelor debitoare sau pagube materiale, în perioada până la petrecerea auditului, or reviziei activității financiare ale întreprinderii, „Reclamantul” nu duce răspundere pentru acestea. Responsabilitatea pentru eliminarea și stingerea obligațiilor dezvăluite de audit or revizie, inclusiv

creanțele debitoare și pagube materiale își asumă „Pârâții”.

Sumele achitate „Reclamantului”, pentru rambursarea datoriei se confirmă de o recipisă scrisă, întocmită în trei exemplare complet identice cu forța juridică egală, câte unul pentru fiecare parte.

După transferul sumei prevăzute în p. 2 din prezenta Tranzacție de împăcare, și întocmirea recipiselor scrise (în trei exemplare - câte unul pentru fiecare parte) privind primirea de către „Reclamant” a sumelor de bani, obligațiile care decurg din prezenta Tranzacție de împăcare, se consideră îndeplinite.

Totodată, după îndeplinirea a tuturor condițiilor acestei Tranzacții de împăcare, „Reclamantul” v-a repartiza cota-parte ce aparține lui în ÎM „BG Servicii” SRL, IDNO 1003602020873, dintre „Pârâți” proporțional sumelor achitate de ultimii. Aceasta se v-a petrece prin încheierea dintre părți a unei tranzacții.

„Pârâții” au dreptul în ori-ce moment să se achite cu „Reclamantul”, începând din data intrării în vigoare acestei Tranzacții de împăcare.

În condițiile executării exacte și la timp de către „Pârâți” a obligațiilor care le revin în temeiul prezentei Tranzacții de împăcare, „Reclamantul” renunță deplin de cerințele sale față de „Pârâți” care fac obiectul acțiunii de mai sus.

În caz de încălcare de către „Pârâți” a ori-cărei condiții a acestei Tranzacții de împăcare, ei vor fi obligați să plătească „Reclamantului” o amendă (sanctiune), în valoare de 10 % din suma stabilită în p. 2 a acestei Tranzacții de împăcare.

Ne fiind de acord cu condițiile tranzacției de împăcare confirmate de instanță de judecată prin încheierea din 10 octombrie 2013, Ceresău Vasile și Borș Ion au declarat recurs împotriva acestei încheieri, solicitând admiterea acestuia, anularea tranzacției de împăcare încheiate între Puchkin Igori și pârâții Ceresău Vasile și Borș Ion, cât și încheierea Judecătoriei Sîngerei di 10 octombrie 2013.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 12 decembrie 2013, a fost admis recursul declarat de Ceresău Vasile și Borș Ion, casată încheierea Judecătoriei Sîngerei din 10 octombrie 2013 și restituită pricina la rejudecare în prima instanță în alt complet de judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Sîngerei din 25 martie 2014, cererea de chemare în judecată înaintată de Puchkin Igori împotriva lui Ceresău Vasile și Borș Ion cu privire la încasarea datoriei, a fost scoasă de pe rol și explicat că pentru intentarea acțiunii este necesară semnarea cererii de chemare în judecată de un reprezentat împuternicit în modul stabilit de legislație, precum și faptul că scoaterea cererii de pe rol nu exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant, cu aceeași acțiune, împotriva aceluiași pîrît, cu același obiect și aceleași temeuri dacă reclamantul a lichidat încălcările.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 03 iulie 2014, a fost admis recursul declarat de avocatul Serghei Cozma în interesele lui Igori Puchkin, casată încheierea primei instanțe din 25 martie 2014 și restituită pricina la rejudecare în prima instanță.

În cadrul rejudecării pricinii, Puchkin Igori, reprezentat de avocatul Cozma Serghei, a depus o cerere cu privire la majorarea cuantumului pretențiilor din acțiune, prin care a solicitat încasarea în mod solidar de la Ceresău Vasile și Borș Ion în beneficiul său a sumei de 600 000 dolari SUA, în valuta națională, conform cursului BNM la data executării, a sumei de 60 000 dolari SUA, în valuta națională, conform cursului BNM la data executării, cu titlu de amendă pentru neexecutarea

obligației, a sumei de 25 000 lei cu titlu de taxa de stat și a sumei de 3 520 lei cu titlu de cheltuieli suportate pentru efectuarea expertizei.

În motivarea cererii de majorare a pretențiilor a invocat că în procesul de judecată din 25 martie 2014, a înaintat cererea conform prevederilor art. 1333 Cod civil, solicitând omologarea tranzacției de împăcare semnată de participanții în proces, însă în legătură faptul că cererea respectivă a fost respinsă de instanța de judecată, înaintează cerința cu privire la majorarea cuantumului pretențiilor din acțiune și anume până la suma de 600 000 dolari SUA, care urmează să fie încasată de la pârâți în mod solidar.

În acest sens invocă că, la data 10 octombrie 2013, părțile au încheiat și au semnat tranzacția de împăcare, iar în p. 2 acestei tranzacții, pârâții au recunoscut existența creanței față de sine în suma de 600 000 dolari și sau obligat s-o plătească. Concomitent în p. 10 a tranzacției, părțile au prevăzut sancțiunea de amendă în mărime de 10%. Punctele respective evident demonstrează existența creanței pârâților față de el în sensul prevăzut de lege (părțile au respectat forma scrisă și au aplicat semnăturile sale) și fără echivoc, în partea respectivă - p. 2 și p. 10, tranzacția nu încalcă nici o prevedere legală. Mai mult ca atât, punctele respective nu au fost contestate de pârâți în mod prevăzut de lege.

Insistă că, pârâții sânt în incapacitatea de plată, nu au prezentat și nici nu pot prezenta garanții privind executarea obligației asumate, fapt ce se demonstrează prin aceea, că în timp din luna martie 2011, de la data depunerii acțiunii inițiale și până în prezent pârâții nu au luat nici o măsură pentru a executa obligațiile asumate. Cu atât mai mult, de pe data 10 octombrie 2013, când a fost semnată tranzacția de împăcare și până la data curentă, pârâții nu au încercat, măcar parțial, să-și execute obligațiile, în sensul restituirii datoriei.

Prin hotărârea Judecătorei Sîngerei din 02 martie 2015, cererea de chemare în judecată depusă de Puchkin Igori către Borș Ion și Ceresău Vasile privind încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată, a fost respinsă integral ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 21 mai 2015, a fost admis apelul declarat de Puchkin Igori, reprezentat de avocatul Cozma Serghei, casată integral hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost admisă și încasat de la Borș Ion și Ceresău Vasile în mod solidar, în beneficiul lui Puchkin Igori suma totală de 660 000 dolari SUA, conform cursului BNM la data executării hotărârii și cheltuieli de judecată în sumă totală de 47 270 lei.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 02 decembrie 2015, a fost admis recursul declarat de Borș Ion și Ceresău Vasile, casată decizia Curții de Apel Bălți din 21 mai 2015 cu restituirea pricinii spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

După rejudecarea pricinii, prin decizia Curții de Apel Bălți din 09 februarie 2016, a fost respins apelul declarat de Puchkin Igori și a fost menținută hotărârea Judecătorei Sîngerei din 02 martie 2015.

Nefiind de acord cu decizia respectivă, la data de 14 aprilie 2016, Puchkin Igori prin intermediul avocatului Serghei Cozma (mandat nr.) a declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea integrală a hotărârii Judecătorei Sîngerei din 02 martie 2015 și a deciziei Curții de Apel Bălți din 09 februarie 2016, pronunțarea unei noi

hotărîri privind admiterea integrală a cerințelor înaintate.

În motivarea recursului, recurentul a reiterat motivele de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Avînd în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost recepționată de către reprezentantul recurentului avocatul Cozma Serghei la data de 18 martie 2016 (f.d. 218 vol. II), recursul se consideră declarat în termen.

La 10 iunie 2016, Ceresău Vasile a prezentat referință pe marginea recursului declarat, solicitînd declararea acestuia inadmisibil.

În conformitate cu art. 440 alin. (2) CPC, prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 22 iunie 2016, recursul a fost declarat admisibil.

În conformitate cu art. 444 CPC prezentul recurs se examinează fără prezența părților.

Examinînd argumentele invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și referința prezentată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat, care urmează a fi respins cu menținerea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, din următoarele considerente:

Conform art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța de recurs după ce examinează recursul este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Colegiul reține că, conform materialelor dosarului, la 04 aprilie 2011, Puchkin Igori, reprezentat prin procură de avocatul Cozma Serghei, a formulat cerere de chemare în judecată către Borș Ion și Ceresău Vasile, solicitînd încasarea în beneficiul său de la Borș Ion a sumei de 130 000 dolari SUA și de la Ceresău Vasile a sumei de 60000 dolari SUA, în temeiul recipiselor eliberate de către pârâți la 14 iunie 2010.

Ulterior, la 10 octombrie 2013, Borș Ion, Ceresău Vasile și reprezentantul lui Puchkin Igori, avocatul Cozma Serghei au încheiat o tranzacție de împăcare, conform căreia „Pârâții” solidar se angajează să plătească „Reclamantului” creanță în valoare de 600 000 (șase sute mii) dolari SUA.

Ne fiind de acord cu condițiile tranzacției de împăcare confirmate de instanță de judecată prin încheierea din 10 octombrie 2013, Ceresău Vasile și Borș Ion au declarat recurs împotriva acestei încheieri, solicitînd admiterea acestuia, anularea tranzacției de împăcare încheiate între Puchkin Igori și pârâții Ceresău Vasile și Borș Ion, cât și încheierea Judecătoriei Sîngerei di 10 octombrie 2013.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 12 decembrie 2013, a fost admis recursul declarat de Ceresău Vasile și Borș Ion, casată încheierea Judecătoriei Sîngerei din 10 octombrie 2013 și restituită pricina la rejudecare în prima instanță în alt complet de judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Sîngerei din 25 martie 2014, cererea de chemare în judecată înaintată de avocatul Sergiu Cozma în interesele lui Puchkin Igori împotriva lui Ceresău Vasile și Borș Ion cu privire la încasarea datoriei, a fost scoasă de pe rol și explicat că pentru intentarea acțiunii este necesară semnarea cererii de chemare în judecată de un reprezentat împuternicit în modul stabilit de legislație, precum și

faptul că scoaterea cererii de pe rol nu exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant, cu aceeași acțiune, împotriva aceluiași pârât, cu același obiect și aceleași temeuri dacă reclamantul a lichidat încălcările.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 03 iulie 2014, a fost admis recursul declarat de avocatul Serghei Cozma în interesele lui Igori Puchkin, casată încheierea primei instanțe din 25 martie 2014 și restituită pricina la rejudecare în prima instanță.

În cadrul rejudecării pricinii, Puchkin Igori, reprezentat de avocatul Cozma Serghei, a depus o cerere cu privire la majorarea cuantumului pretențiilor din acțiune, prin care a solicitat încasarea în mod solidar de la Ceresău Vasile și Borș Ion în beneficiul său a sumei de 600 000 dolari SUA, în valuta națională, conform cursului BNM la data executării, a sumei de 60 000 dolari SUA, în valuta națională, conform cursului BNM la data executării, cu titlu de amendă pentru neexecutarea obligației, a sumei de 25 000 lei cu titlu de taxa de stat și a sumei de 3 520 lei cu titlu de cheltuieli suportate pentru efectuarea expertizei.

În motivarea cererii de majorare a pretențiilor a invocat că în procesul de judecată din 25 martie 2014, a înaintat cererea conform prevederilor art. 1333 Cod civil, solicitând omologarea tranzacției de împăcare semnată de participanții în proces, însă în legătură faptul că cererea respectivă a fost respinsă de instanța de judecată, înaintează cerința cu privire la majorarea cuantumului pretențiilor din acțiune și anume până la suma de 600 000 dolari SUA, care urmează să fie încasată de la pârâți în mod solidar.

În acest sens, Colegiul reține că, atât instanța de fond, cât și instanța de apel justificat au concluzionat că reclamantul, prin prisma cererii de majorarea cuantumului pretențiilor din acțiune și anume până la suma de 600 000 dolari SUA, de fapt și-a modificat pretențiile, în situația în care, temeiul acestor pretenții noi a servit tranzacția încheiată la 10 octombrie 2013, dar nu recipisele din 14 iunie 2010, mai mult ca atât făcând trimitere în acest sens la dispozițiile art.1331, 1334 Cod civil.

În ordinea de idei respectivă, Colegiul reține că instanța de apel justificat a constatat că raportul juridic litigios rezultă din încasarea silită a unei sume bănești confirmate de părți la încheierea unei tranzacții de împăcare.

Conform prevederilor art. 1331 alin. (1) Cod Civil al RM „*Tranzacția este contractul prin care părțile previn un proces ce poate să înceapă, termină un proces început sau rezolvă dificultățile ce apar în procesul executării unei hotărâri judecătorești.*”

Totodată, conform prevederilor alin. (2) art. 1333 Cod Civil al RM, „*Tranzacția nu este susceptibilă de executare silită decât după omologare.*”

Astfel, instanțele inferioare justificat au concluzionat că, tranzacția dobândește putere juridică din momentul confirmării de către instanța de judecată, adică din momentul omologării. Mai mult ca atât, până la confirmarea de către instanță, tranzacția reprezintă o simplă înțelegere dintre părți, iar contractul de tranzacție încheiat în scopul finalizării unui proces de judecată necesită a fi aprobat de către instanță. Or, la caz tranzacția menționată nu a fost aprobată de instanță, prin urmare nu poate fi reținut ca temei contractul de tranzacție menționat, întrucât acesta nu a fost omologat.

Totodată, prin prisma prevederilor art. 1333 din Codul civil, Colegiul reiterează

că tranzacția are între părți autoritatea lucrului judecat și este susceptibilă de executare silită doar după omologare, iar în situația în care omologarea nu a fost efectuată, contractul de tranzacție nu produce nici un efect juridic, prin urmare, instanțele inferioare justificat au ajuns la concluzia că acțiunea privind încasarea sumei în temeiul acesteia urmează să fie respinsă ca fiind neîntemeiată.

În acest sens, Colegiul respinge argumentele recurentului cu referire la forța juridică a contractului de tranzacție indiferent de faptul dacă aceasta a fost sau nu confirmată de instanță.

Reieșind din cele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de Puchkin Igori, și a menține decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a), art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de Puchkin Igori.

Se menține decizia Curții de Apel Bălți din 09 februarie 2016 și hotărârea Judecătorei Sîngerei din 02 martie 2015, emise în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Puchkin Igori împotriva lui Borș Ion și Ceresău Vasile privind încasarea sumei.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Maria Ghervas

Mariana Pitic

Ion Druță